

Tartozom egy vallomással: noha húsz esztendeje ismerjük egymást, a Magyarok

Világszövetsége tagjaként évek óta távolról figyelem az Ön munkáját, Tartozom egy vallomással: noha húsz esztendeje ismerjük egymást, a Magyarok Világszövetsége tagjaként évek óta távolról figyelem az Ön munkáját, mert megzavartak azok a hírek, melyeket terjesztettek: miszerint ön ügynök, más rémhírek szerint a hírhedt Securitate-nak dolgozott, illetve nemzetbiztonsági kockázatot jelent Magyarország számára. Most, amikor kezembe került az MVSZ VII. Világkongresszusának gazdag tartalmú programfüzete, úgy döntöttem, újságíróként nem mehetek el szó nélkül az esemény mellett. Ez a nemzeti sorskérdéseinket felvonultató programsorozat ellent mondani látszik az önről terjesztett híreknek. Mi az igazság?

- Engem arra tanítottak a szüleim, hogy álljak jól magamért! Soha nem voltam, nem vagyok, és nem leszek semmilyen titkos- vagy titkosan működő társaságnak sem tagja, sem alkalmazottja, sem bedolgozója. Sőt épp az én kérésemre vettük fel ezt a mondatot a Magyarok Világszövetsége belépési nyilatkozatába, valamikor a kilencvenes évek derekán. Akkor, amikor kirajzolódott: nekünk civileknek nincsenek meg az eszközeink ahhoz, hogy valaha tisztán lássuk, hogy a titkosszolgálatok mely ügynökeiket hová dobják be, kiket tartanak meg, tehát mi egyet tehetünk: fogadalomszerű vallomást kérünk a belépőktől, s az utókorra bízunk az ítélezést. Ezeket a belépési nyilatkozatokat eltesszük, és megvetés illeti majd azt a személyt, illetve leszármazottjának leszármazottját is, akiről kiderül, hogy becsapta kortársait és sorstársait. Egyébként nyolc esztendeje vagyok a Magyarok Világszövetségének elnöke. Kövér László volt egyik legfőbb terjesztője e rágalomnak. Elegendő idő állt rendelkezésére hogy bizonyítsa, miszerint idegen érdekeket szolgálnék, de nem tette, mert hazugságát nyilván nem tudja bizonyítani.

- Tehát nem igaz a hír, hogy Ön a Securitate-nak dolgozott?

- Hogy dolgoztam volna? Soha nem dolgoztam, nem vagyok tagja, sem bedolgozója, sem alkalmazottja semmilyen titkos társaságnak, nemhogy a Securitate-nak! Engem is vallattak és faggattak diákéveimben, de soha nem vállaltam semmiféle közösséget velük, sőt már akkor eltökéltem magamban, ha véletlenül meg tudnának törni, akkor öngyilkosnak kell lennem - ezzel a tudattal élek mindmáig. Ennél szörnyűbb rágalom nincs! Nyilván politikai megfontolásból találták ki azért, hogy megakadályozzák a Magyarok Világszövetsége elnökévé való megválasztásomat, illetve, hogy ebből a tisztségből kibuktassanak.

Szörnyű kárt okoztak ezzel a magyar társadalomban, mert a Magyarok Világszövetsége vezetőjének nem fantomképekkel, illetve azok elosztatásával kellene viaskodnia, hanem végezhetné még hatékonyabban munkáját. Sok embert elriasztottak tőlünk, hiszen ha még Ön is, aki korábban ismert, elbizonytalanodott, akkor elképzelhető, hányan vannak még a magyar társadalomban, akik azért nem közeledtek a Világszövetséghez, mert elhitték, hogy idegen érdeket képviselő ügynökök vezetik. Ez nem csak a Világszövetségnek, hanem a magyarság egészének ártott. Azért, hogy olyan válsághelyzetben, mint amilyenben most Magyarország van, nem tudunk hatékonyabb munkát végezni, nem tudjuk a magyarellenés erők kezét nagyobb erővel lefogni, azok felelnek, akik ezt a rágalom-hadjáratot útjára indították, és mélyen besulykolták - suttogó propagandával - a magyar társadalom tudatába.

- A Magyarok Világszövetsége mindmáig nem kap állami támogatást.

- Ez bonyolult politikai kérdés, nem csupán erre a rágalom-hadjáratra vezethető vissza. Sajnos nem az MSZP és az SZDSZ vonta meg a költségvetési támogatásunkat, hanem az, akitől

legkevésbé vártuk: a Fidesz és a Kisgazdapárt együttes szavazatával, 11 szavazatkülönbséggel vonták meg 2000 szeptemberében a költségvetési támogatásunkat, ennek következtében 2001. január 1-től egyetlenegy fillér állami támogatásban nem részesültünk.

- Tudomásom szerint a háttérben Boross Péter, az MVSZ akkori elnökjelöltje állt, aki pedig benyújtotta a Parlamentnek a „megvonási tervezetet”, nem más, mint Herényi Károly, a Magyar Demokrata Fórum egyik kulcsembere.

- A háttérben Csoóri Sándor állt, az előtérben pedig Herényi Károly, aki Pósán László FIDESZ-es képviselővel közösen nyújtotta be azt a módosító indítványt, mely szerint az előirányzott 237 millió forintot nulla forintra redukálták. Pósán László nem jelent meg a szavazáson, Herényi Károly pedig visszavonta az indítványát, nem tudni, kinek a nyomására. Tény, hogy szörny-koalíció állt mellénk: az MSZP, az SZDSZ, a MIÉP és az MDF, míg a Kisgazdapárt és a Fidesz egy kivétellel ellenünk szavazott. Ez az igaz és hiteles történet.

Az MSZP és az SZDSZ röhöghetett a markába, hiszen ők akkor sem merték megvonni a költségvetési támogatást a Magyarok Világszövetségétől, amikor Horn Gyula miniszterelnököt 1996-ban a Magyarok IV. Világkongresszusa tombolva fütyülte ki, pedig saját miniszterelnöki keretéből adott 40 millió forintot, amelyből megszervezték az akkori Világkongresszust. Mégsem merte meglépni, hogy költségvetési támogatás nélkül hagyja a Magyarok Világszövetségét.

Azóta a történelem bebizonyította, hogy tévedtek az urak, ezt beismerni azonban nincs lelkierejük, így továbbra is makacsul arra játszanak, hogy majdcsak megbukik a Világszövetség Patrubány Miklóssal együtt, s akkor elmondhatják, hogy nekik volt igazuk. Utánam jöhet vak, sánta, béna, vagy gyenge elméjű a Világszövetség élére, neki visszaadják majd a költségvetési támogatást, csak azért, hogy menthessék magukat, és tisztára moshassák az elmúl nyolc évben elkövetett vétküket.

- Kiknek áll az útjában? Miért ez az erős ellenállás az ön irányában?
- Emberi hiúságok is közrejátszottak. Csoóri Sándor (korábbi elnök/szerk. megj.) megmondta nekem, amikor elnökjelöltté váltam: - Ha Te leszel a Magyarok Világszövetségének elnöke, megmutatom neked, hogy nem lesz Világszövetség! Bizonyára mást szeretett volna látni az MVSZ élén, s elég hatalmasnak érezte magát, miután Antall Józsefből játszi könnyedséggel kreált miniszterelnököt, hogy a Világszövetség elnökének sorsát is ő egy személyben döntse el! Miután ez nem sikerült, következett a bosszú-hadjárat. A Fidesz nem rendelkezett információkkal a Magyarok Világszövetségét illetően. Ők Csoóri Sándor vélekedésére hagytakoztak, aki megmérgezte körülöttem a levegőt. Azt hiszem, nincs más oka, mint emberi hiúság, hisz neki le kellett köszönnie nyolc év után, s nem azt helyezhette maga után, akit szeretett volna (Boross Péter volt az ellenjelölt. szerk. megj.)

- Továbbgondolva, azt hiszem még komolyabb (politikai) erők állhattak a cél mögött, hogy egyáltalán ne legyen Magyarok Világszövetsége, hisz hathatós érdekképviselő nélkül gyengül az összmagyarság.

- Így van. Nagyon jól látja. Tehát voltaképpen a Magyarok Világszövetsége velem együtt mindenkinek útjában áll, aki a mai globális tőkét szeretné szolgálni, amely a nemzetek

felszámolását, a nemzetek elegyítését, szétszórását, néppé, sőt csöcselékké való lefokozását tartja politikai céljának és eszközének. Olyan szervezetre nincs szükség, amely első helyre helyezi értékrendjében a nemzetet, az igazságot, az emberi tisztességet, és a méltóságot! Ezek mind olyan értékek, melyek útjában állnak a lealjasító, lealacsonyító szándéknak, a világot lassan ledarálni kívánó erőknél. Ha vannak e globalista szándéknak magyarországi helytartói és képviselői, márpedig vannak, akkor azoknak mi útjában állunk.

Tény, hogy ma a Magyarok Világszövetsége az egyetlen magyar szervezet, mely kizárólag a magyar népakaratból táplálkozik, ahogyan ezt a magyar népakaratot felfogja, és sok országbéli jelenlétével érzékeltetni tudja. De biztosan nem vagyunk, nem leszünk sem kiszolgálói, sem bárgyú elfogadói, sem bátortalan tétlenkedői, illetve nézői annak a folyamatnak, mellyel megpróbálják tönkretenni országunkat és nemzetünket.

- Elnök úr, érdekes bejelentést tett a Magyarok Világszövetsége VII. Kongresszusának nyitó napján: a kettős állampolgárság ügyében zajló népszavazás eredményével kapcsolatban súlyos csalásról beszélt: állítása szerint mintegy hatszázezer szavazatot elcsaltak 2004. december 5-én. Beszélne erről a népszavazási csalásról?

- Ezt a tényállást 2004-ben még a jogorvoslati idő keretén belül megállapítottuk. Amikor beadványunk nyomán a Legfelsőbb Bíróság az elmúlt 18 év magyar demokrácia-történetében egyetlen alkalommal megsemmisített egy országos szavazási eredményt. Elvi felvetésünket, miszerint számos szavazóközvetben az eredményt egyszerűen megfordították, az igen és a nem szavazatok számát felcserélték, nos ezt a feltevésünket konkrét példákkal támasztottuk alá, a Legfelsőbb Bíróság elfogadta, és az általunk megnevezett 1152 szavazóközvetben elrendelte az eredmény újbóli megállapítását. Magyarország többrendbéli tragédiájának egyik okozója az érvényben lévő választási törvény, amely lehetővé teszi, hogy még a Legfelsőbb Bíróság határozatát is elszabotálhatják. Hiszen akárhány szavazóközvetben véltünk hibát felfedezni, nem azt mondja a törvény, hogy újra meg kell számolni a szavazatokat, hanem azt, hogy csupán az eredményt kell újból megállapítani. Ez a madárnyelvű és csúsztató fogalmazás lehetővé teszi, hogy a szavazatszámoló bizottság, melynek megkérdőjelezték a munkáját, maga dönthesse arról, meg kívánja-e újból számolni a kérdéses szavazatokat vagy sem. Megerősítheti a korábbi eredményt úgy is, hogy egyszerűen aláír egy újabb jegyzőkönyvet: mi a múltkor is jól számoltuk, és most is ugyanarra az eredményre jutottunk - újraszámolás nélkül.

- A törvény szerint ugyanazok végzik az új jegyzőkönyv kitöltését, akik esetleg csaltak?
- Így van. Micsoda képtelenség ez! Az európai jogban nincs még egy ilyen helyzet, hogy egy feljebbviteli instancia ugyanaz legyen, mint akinek a munkáját megkérdőjelezzük. Ráadásul meg sem kell kötelezően ismételnie a számlálást, elég, ha kitölt egy új jegyzőkönyvet.

A tizenegyezer szavazóközvet számszerű eredményeinek vizsgálatakor felfigyeltünk egy furcsaságra, ugyanis mint népszavazási kezdeményezők megkaptuk az eredményeket elektronikus formában az Országos Választási Bizottságtól, az utolsó szavazóközvet elmenően. Feltűnt egy csoport olyan szavazóközvet, ahol az eredmény ellentmondásosnak tűnt, ugyanis az első kérdés, mely a kórházak magánosításáról szólt, valamint a miénk között nem volt lényeges, szemléletbeli különbség, mégis ezekben a szavazóközvetekben az első kérdésre igennel szavaztak döntő többségben, a második-, az állampolgárságra vonatkozó kérdésben viszont döntő többségben nemmel. Erre pedig senki nem bízta a magyarországi szavazókat!

Egyetlen párt se, az egyházak se, senki. Vagy azt mondták, hogy igen, igen, vagy azt, hogy nem, nem. Ez alól csupán az MDF volt kivétel, aki azt mondta, hogy a kórház privatizációra szavazzanak nemmel, az állampolgárságra igennel. Arra viszont, hogy a kórház-privatizációra szavazzanak igennel, az állampolgárságra nemmel, senki sehol nem buzdított! S ekkor szembeötlött, hogy nagyon sok helyen fordított eredmény született. Számítógépesen kiszűrtük ezeket a helyeket, ahol pl. 510 igen, és 720 nem szavazatot találtunk. Tehát majdnem ugyanazok a számok szerepelnek, de tükör-fordításban. Küszöböt állítottunk, hogy 10% eltérés legyen a két értékpár között és kijött 2000 szavazókör. Amikor lecsökkentettük ezt a küszöböt 5%-ra, akkor maradt 1152 szavazókör. Azokon a helyeken, ahol fel tudtuk bontatni az urnákat, egyértelműen igazolódott a feltevésünk. Egyszerűen fordítva írták be az eredményt a jegyzőkönyvbe.

- Miért csak négy helyen kérték az urnák felbontását?
- Mert erre jogilag nem volt lehetőségünk, csak lélektani megoldásunk. Az az emberünk, aki kérte az urnák felbontását, olyan ellentmondást nem tűrő magatartással lépett fel, hogy megijedt tőle a bizottság, és tartva a komolyabb botránytól, inkább kibontották az urnákat, és újraszámolták a szavazatokat. Mind a négy helyen - szerepel a könyvben, melyet a népszavazás első évfordulójára adtam ki -, csalás történt, s ezt nyilvánosságra hoztam. Ezek mind olvashatók a Gyújtatlan gyulladjék (Gondolatok a 2004. december 5-i népszavazási kísérletről) című könyvben.
- Ön azt állítja, hogy hatszázezer szavazatot elcsaltak a kettős állampolgárság kérdéskörben tett szavazáskor?!
- Igen, ezeket mi azonosítottuk. De ennél több lehet, mert például nem vizsgáltuk azokat az eseteket, amikor mind a két eredményt megfordították, mert ilyet is találtunk.
- Ez a kérdés azért is érdekes, mert elterjesztették azt a hírt, hogy a Magyarországon élő magyarság megtagadta az anyaország határain kívül élő testvéreit. Hallgathattuk, micsoda szégyen, hogy nem álltunk ki egymásért, miközben ezek szerint ez a rémhír sem igaz!
- Ez a legszörnyűbb! Gondoljuk el, voltaképp ügödöntő erejű volt a népszavazás, még olyan körülmények között is, hogy a miniszterelnök és az egész kormánypárt riogatta Magyarország népét, másfél nappal a népszavazás előtt pedig Gyurcsány a Televízióban a nagy vitaesten arra biztatta nézőit, hogy maradjanak otthon, ne menjenek el szavazni, ha jól akarnak! Ilyen lelkiállapotban is ügödöntő erejű volt a népszavazás, ha ezt a hatszázezer szavazatot a helyére tehetjük volna. Vagyis nem a nemek oldalára, hanem az igenek oldalára. Gondoljunk bele, micsoda szörnyű csapást mértek ezek a csalók a magyar nemzetünkre! Hányszor ostromozták és ostromozzák ma is egymást a magyarok: megtagadtad magyar testvéred, áruló vagy, lelketlen vagy, eszement vagy. S hányan mondták már ki, hogy itt nincs is magyar nemzet, mert minden szertefoszlott.
- Augusztus 16-20-a között zajlott a Magyarok Világszövetségének VII. Világkongresszusa, ahol önt újraválasztották az MVSZ elnökének! Gratulálok! Az ötnapos tanácskozáson 12 konferencia keretében vizsgálták komoly szakemberekkel karöltve legégetőbb nemzeti sorskérdéseinket. Foglalkoztak a Szent Korona tannal, gróf Teleki Pál halálának körülményeivel.

- Trianon újraértékelésével, Magyarország kifosztásával, az államiság nélküli népek szerepével az Európai Unióban, vagy például a magyar östörténettel.

- Többféle határozat is született. Melyiket tartja a legfontosabbnak?
- Mintegy 12 határozat született a Záró-konferencián. Ha azt kérdezi, melyiket tartom a legjelentősebbnek, akkor minden kétséget kizáróan a magyar önrendelkezési nyilatkozatot emelem ki. A Magyarok Világszövetsége Kongresszusa már alapítása, 1929 óta a legátfogóbb legitimitású magyar köztestület. Összehasonlításképp a budapesti Parlament legitimitását csak a mai, csonka Magyarországból meríti. A Világkongresszus viszont a világ magyarságát képviseli, beleértve a mai Magyarországot is.

1920. június 4-én szétszabdalták Magyarországot, 1944. március 19-én német katonaság szállta meg országunkat. Azóta sem adták vissza a magyar nép önrendelkezési jogát. Ha ezen a helyzeten felül kívánunk kerekedni, akkor a magyar nemzetnek is azt kell tennie, amit az európai nemzetek egész sora megtett az elmúlt 10-15 évben. Az ötmillió szlovák, a négy millió horvát, a két millió szlovén, az ötszáz ezer montenegró önálló államot alapított. Skócia előbb-utóbb bejelenti függetlenségét Angliától. A walesiek, épp itt, a Magyarok VII. Világkongresszusán, az Államiság nélküli népek és nemzetek konferencia keretén belül nyilatkoztatták ki egyértelműen, hogy önálló állami létre törnek. Ugyanez jellemző a katalánokra, a baszkokra. Ha tehát figyelünk az európai népekre, úgy tűnik, hogy egyedül mi, magyarok vagyunk azok a páriák, akiknek nemhogy nem adatott meg a lehetőség bajaik orvoslására, hanem még ki sem mertük mondani, hogy igényt tartunk az önrendelkezésre. Ezért tartom ezt a nyilatkozatot a legjelentősebbnek.

Ha azt kérdezi, melyik volt a legfigyelemreméltóbb határozat, akkor azt kell mondanom: az a nyilatkozat, amellyel a Világkongresszus Jens-Peter Bonde európai parlamenti képviselő és frakcióvezető bejelentését üdvözlötte. A dán képviselő a zárónapra juttatta el üzenetét. Eszerint az írországi népszavazás miatt megbukott lisszaboni szerződés megsabta európai modell helyett új, konföderatív államszövetségre alapozó modellt kívánnak kidolgozni, amelynek középpontjában Magyarország Szent Koronájának értékrendje és közjogi elvrendszere áll.

Ha azt kérdezi, melyik a leghasznosabb határozat, azt mondom: az, amely követeli, hogy a magyar állam hozza nyilvánosságra a magyar államadósság hiteles történetét, amelyből kiderül, kik a felelősök azért, hogy ez az 1500 milliárd forintnyi kamatteher évről évre apasztja Magyarországot költségvetését. Mintha szívárná Magyarország véré! Ezt végre tisztán kellene látnia minden magyar adófizetőnek!

Nem kevésbé fontos: a Kongresszus elhatározta, hogy gróf Teleki Pál halálának körülményeit mindenképp, egyértelműen tisztázni kell, mert az életének és halálának szentelt konferencián hitelt érdemlő bizonyítékokat tártak elénk, mely szerint a volt miniszterelnök nem öngyilkos lett, hanem meggyilkolták.

- Ezt a kérdést azért tartom magam is fontosnak, mert feltehetően több kiemelkedő magyar államférfi nem természetes halállal halt meg, gondolok elsősorban gróf Széchenyi Istvánra, Tisza Istvánra vagy épp Teleki Pálra. Önbecsülésünk erősödhetne azáltal, ha kiderülhetne, hogy az öngyilkosság vádja nem igaz, s ezek az államférfiak áldozatok!

- Azért emeltük ezt a kérdést a Világkongresszus konferenciái közé, mert úgy érezzük, egész magyar nemzeti létünk szempontjából meghatározó jelentőségű, hogy egy olyan igaz hazafi, bölcs államférfi, tiszta, nagytudású, mély érzésű ember, mint Teleki Pál, méltó megbecsülésben részesüljön, fénylő példakép lehessen! Ehelyett ma nemcsak halálának körülményeit, hanem kiváló tetteit is hazugság árnyékolja be. Mire gondolok? Például arra, hogy Teleki Pál még Hitlerrel is szembeszegült, és nem engedte át a német csapatokat, hogy megtámadhassák Lengyelországot. Ennek eredményeképp Lengyelország felől kapu nyílt Magyarországra, s közel nyolcszáz ezer zsidó származású ember menekült meg a gyilkoló németek elől. Mindezek ellenére Teleki Pált antiszemitizmussal vádolják. Ezért nem lehet szobra Budapesten, sőt neve Auschwitzban a szégyentáblán szerepel. Teleki auschwitzi kipellengérezésével a magyar nemzetet szégyenítették meg! Ha kiderül, hogy őt megölték, újraértékelődhet életműve is.

Mindenképp meg kell említenem az őstörténeti konferenciát, hisz ez volt a leggazdagabb tanácskozás: mintegy 120 tudós, oktató, közéleti személyiség összesen 96 előadást tartott, s megdőlt a finnugor elmélet.

Sarkalatos fordulatot hozhat az a határozat, melyet a Magyarország kifosztása konferencia alapján fogadott el a Világkongresszus: e szerint Magyarország követeljen jóvátételt az 1956-os szovjet katonai intervenció által okozott károkért. Ezek nagyságát a Magyarok Világszövetsége egy évvel ezelőtt már felméretette. A tíznél több szakemberből alakított Iustitia Bizottság megállapította: csak a magyar államnak okozott kár - a magyar állampolgárok kárát nem is számítva - mintegy tízezer milliárd forint, azaz negyven milliárd euro. A Világkongresszus követeli, hogy Magyarország kérjen jóvátételt a Szovjetunió utódállamaitól. Mindezeket egybevetve megállapíthatom: a VII. Világkongresszus nemzeti sorskérdéseket vitatott meg, és mutatott fel a magyar társadalom számára.

- A Magyarok Világszövetsége elnökeként milyen célokat tűzött ki maga elé?
- Amikor 1996-ban a Világszövetség elnökhelyettesévé választottak, kissé engem is meglepett, és felkészületlenül ért a döntés, akkor azt mondtam: szeretném, ha a Magyarok Világszövetsége kovásszá, fórummá, intézménnyé válna. Kovásszá, mely ébresztgeti, létkérdései megoldására ösztökéli a magyar nemzetet. Fórummá, ahol ezekben a kérdésekben a különböző szándékokat közös akarattá és elhatározássá lehet formálni. És végül intézménynek szeretném látni a Magyarok Világszövetségét, amelyben a közös elhatározások megvalósulnak. Most, harmadik mandátumom küszöbén azt mondom: kovász szerepünket 2004. december 5-ével betöltöttük. A népszavazást az akkori masszív csalások miatt nem tudtuk ugyan döntő erejűvé kovácsolni, de a magyar társadalmat mindenképp felráztuk, azóta nem megy el érzéketlenül e fontos kérdések mellett. Azóta négyszáz népszavazási kezdeményezés született. Az MVSZ e folyamat kovásza volt.

A hetedik Világkongresszussal a Magyarok Világszövetsége fórummá vált. A sokak által páratlannak nevezett 230 dolgozat mintegy 65%-át hét kötetben a Kongresszus nyitónapján átadtuk minden résztvevőnek, ezzel olyan szellemi gyűjtemény birtokába jutattuk magát a Kongresszust, és általa a nemzet életében fontos szerepet játszó műhelyeket is, hogy elmondhatjuk: a Világkongresszus fórummá vált, amely a tudományosság és az emelkedett lelkiület fénylő ívét rajzolta meg az Altáj, Tibet és az Atlanti-óceán között. A Világtalálkozón mindenki a magyar nemzet nagyszerűségéről, annak féltéséről beszélt, lett légyen az kínai,

Írta: Fotómédia

2008. augusztus 23. szombat - Módosítás: 2008. augusztus 23. szombat

kazah, kirgiz, mongóliai, walesi, fríz, breton vagy flamand. Néhány napig sikerült a magyarságot e fény középpontjába állítani. Tehát fórum szerepünket is betöltöttük. A következő négy évben társadalom-alakító intézménnyé kell válnia a Világszövetségnek. Ez a célom. Emlékeztetni szeretnék arra az előadásra, melyet Bogár László tartott a Világkongresszuson a Magyarország kifosztása című konferencián. A címe így hangzik: A „rendszerváltás” kísérlet Magyarország felszámolására.

- Elmondható, hogy a Magyarok Világszövetsége ezt a folyamatot szeretné megfordítani?
- Így van. Ezért nevezzük a VII. Világkongresszust Fordulatnak.

Frigyesy Ágnes